

FOLKETINGETS
OMBUDSMAND

Motorstyrelsens begrundelse i tilfælde, hvor oplysninger er omfattet af den særlige tavshedspligt

Resumé

12. november 2020

En borger anmodede Motorstyrelsen om et bindende svar på, hvad han ville få udbetalt i godtgørelse af registreringsafgift ved eksport af sin bil.

Motorstyrelsen afslog at give et bindende svar på spørgsmålet, fordi der verserede en sag mellem bilforhandleren, som borgeren havde købt bilen af, og Motorstyrelsen om størrelsen på registreringsafgiften, som bilforhandleren skulle betale for indregistreringen af bilen i Danmark.

Den registreringsafgift, der blev betalt ved importen, kunne have betydning for opgørelsen af eksportgodtgørelsen. På den baggrund kunne ombudsmanden ikke kritisere, at Motorstyrelsen afviste at give et bindende svar på spørgsmålet om eksportgodtgørelse.

Motorstyrelsen havde ikke givet borgeren en begrundelse for afgørelsen og havde i den forbindelse henvist til skattemyndighedernes særlige tavshedspligt.

Ombudsmanden udtalte, at det var kritisabelt, at Motorstyrelsen i begrundelsen alene henviste til skattemyndighedernes særlige tavshedspligt, da tavshedspligt ikke i sig selv kan begrunde, at indholdet i en afgørelses begrundelse begrænses.

Ombudsmanden udtalte derfor, at Motorstyrelsen efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 24, stk. 3, burde have foretaget en afvejning af, om borgers interesse i at kende begrundelsen burde vige for afgørende hensyn til bilforhandlerens interesser. Ombudsmanden vurderede i øvrigt, at resultatet af denne afvejning i den konkrete sag vanskeligt kunne falde ud til, at der forelå sådanne afgørende hensyn til bilforhandleren, og at Motorstyrelsen derfor burde have givet borgeren en begrundelse for afgørelsen.

(Sag nr. 20/01489)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen (oprindelig stilet til borgeren):

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad drejer sagen sig om?

1.1. Du købte i 2016 en Porsche 911 fra 1995 af bilforhandleren A. Bilforhandleren A sørgede i den forbindelse for indregistrering af bilen i Danmark og betaling af registreringsafgiften. Skattemyndighederne vurderede dog i 2017, at den betalte registreringsafgift ikke var korrekt, og forhøjede derfor registreringsafgiften over for bilforhandleren i 2017. Bilforhandleren påklagede denne afgørelse, og sagen verserer fortsat.

Den 27. december 2019 anmodede du Motorstyrelsen om bindende svar på spørgsmålet om, hvor meget registreringsafgift du kan få udbetalt i godtgørelse ved eksport af din bil, da du ønsker at eksportere bilen til England, hvor du bor.

Den 13. marts 2020 afviste Motorstyrelsen din anmodning om bindende svar med henvisning til skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, hvorefter det i særlige tilfælde kan afvises at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse. Motorstyrelsen oplyste, at man ikke kunne begrunde afvisningen på grund af tavshedspligten, jf. skatteforvaltningslovens § 17.

Den 15. marts 2020 bad du Motorstyrelsen om at genvurdere sagen. Du skrev bl.a., at du ikke kunne "anke sagen, hvis der ikke foreligger en lovbundet begrundelse, som jeg som bekendt har retskrav på". Du anførte også, at du ikke mente, at en uafsluttet sag mellem skattemyndighederne og bilforhandleren A om vurderingen af registreringsafgiften i forbindelse med indregistreringen af bilen i Danmark i 2016 burde hindre, at du nu kunne få et bindende svar.

Du videresendte samtidig en mail fra bilforhandleren A af 15. marts 2020 til Motorstyrelsen, hvoraf det fremgik, at bilforhandleren gav "tilladelse/fuldmagt" til, at afgørelsen kunne begrundes "uden henvisning og hensynstagen til evt tavshedspligt ift A's klage på bilens reg afgift".

Motorstyrelsen svarede den 16. marts 2020 og gentog, at anmodningen om bindende svar ikke kunne behandles i henhold til skatteforvaltningslovens

§ 24. Motorstyrelsen vejledte i øvrigt om dine muligheder for at få bilen synet og anmelde den til eksport.

1.2. Du har den 16. marts 2020 klaget til mig og anført, at du mener, at Motorstyrelsen burde kunne give et bindende svar uden hensynstagen til sagen mellem Motorstyrelsen og bilforhandleren A, da der er tale om to forskellige sager, hvor der skal vurderes markedspris af bilen på to forskellige tidspunkter med over tre års mellemrum, nemlig på tidspunkterne for henholdsvis import og eksport. Du henviser i øvrigt til, at der er tale om sager mellem forskellige parter, idet du ikke er en part i sagen om fastsættelse af registreringsafgiften på importtidspunktet.

Du har endvidere klaget over, at afgørelsen om afvisning af at give et bindende svar ikke er tilstrækkeligt begrundet.

2. Hvad har Motorstyrelsen anført?

Motorstyrelsen har i en udtalelse af 2. juli 2020 anført bl.a. følgende:

”Motorstyrelsen modtog den 27. december 2019 en anmodning om bindende svar vedr. eksportgodtgørelse fra B. Ved gennemgang af anmodningen konstateres det, at der pågår en klagesag vedr. det køretøj, som B’s anmodning vedrører. Anmodningen om bindende svar vedrører værdifastsættelse af det pågældende køretøj, jf. Registreringsafgiftslovens § 10.

I henhold til Skatteforvaltningslovens § 24 kan Motorstyrelsen afvise en anmodning om bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Da et bindende svar er bindende for Motorstyrelsen, kan der ikke svares på hvad der kan betales tilbage i godtgørelse af registreringsafgift, da der ved import ikke er betalt den korrekte registreringsafgift på køretøjet. Ligeledes fremgår det af Den Juridiske Vejledning A.A.3.9.8, at en anmodning om bindende svar skal afvises, hvis en klagemyndighed tidligere har truffet afgørelse om samme spørgsmål i samme periode jf. Skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1. Hvis klagemyndigheden endnu ikke har truffet afgørelse om et sådant spørgsmål, skal anmodningen om bindende svar afvises, medmindre spørgeren dokumenterer, at klagen er tilbagekaldt.

Motorstyrelsen vurderer derfor, at anmodningen fra B, skal afvises jf. Skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2. Da B ikke er part i den pågående

klagesag, kan Motorstyrelsen ikke udtale sig om baggrunden for afvisningen, men må sammen med begrundelsen for afvisningen henvise til Skatteforvaltningslovens § 17 om tavshedspligt. Efter afvisningen er sendt til B, viser det sig, at han er vidende om klagesagen og hvad sagen handler om, og han indhenter og fremsender en fuldmagt fra parten i klagesagen. Det ændrer dog ikke forholdene vedrørende anmodning om bindende svar. Motorstyrelsen forholder sig udelukkende til § 24 i Skatteforvaltningsloven samt Den Juridiske Vejledning A.A.3.9.8.”

3. Afvisningen af at give et bindende svar

3.1. Retsgrundlaget

3.1.1. Afvisning af anmodning om bindende svar

Motorstyrelsen har ved afvisningen af anmodningen om bindende svar henvist til skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, der har følgende ordlyd (jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 13. maj 2020):

”§ 24.

...

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet kan i øvrigt i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.”

Følgende fremgår af de specielle bemærkninger i forarbejderne til § 24, stk. 2, (Folketingstidende 2004-2005, 2. samling, tillæg A, L 110):

”Efter stk. 2 kan told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar.

Ved administrationen af reglerne om bindende svar må det indgå, at der er spørgsmål, der ikke egner sig for den forenklet og borgerstyret sagsbehandling, der ligger i ordningen med bindende svar. Det vil derfor ske, at en anmodning om bindende svar må afvises med henvisning til, at det pågældende spørgsmål har en sådan karakter, at det enten ikke kan besvares med den hast, som spørgeren ønsker, eller at det ikke kan besvares løsrevet fra andre skattemæssige forhold vedrørende den pågældende. Et bindende svar binder jo skattemyndighederne i op til 5 år.

Afvisning kan også komme på tale, eksempelvis hvis der pågår en kontrol eller revision af en skattepligtig, der omfatter den eller de dispositioner, der er stillet spørgsmål om. Der kan også være tale om, at anmodningen om et bindende svar har en sådan karakter, at told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, finder, at der bør foretages kontrol i virksomheden af dispositionen, f.eks. fordi virksomheden aldrig har været registreret i forhold til aktiviteten.

Afvisningsmuligheden er i øvrigt tænkt anvendt på spørgsmålet om en påtænkt disposition, hvis spørgsmålet er af mere teoretisk karakter.”

I sin udtalelse til mig har Motorstyrelsen henvist til Skatteforvaltningens juridiske vejledning pkt. A.A.3.9.8, hvoraf fremgår følgende (jf. version 2020-2):

”Desuden kan en kompetencekonflikt medføre afvisning, nemlig hvis det samme spørgsmål vedrørende samme periode er afgjort af en klagemyndighed eller er under behandling i en klagemyndighed. Her gælder, at en anmodning om bindende svar skal afvises, hvis en klagemyndighed tidligere har truffet afgørelse om samme spørgsmål i samme periode. Se SFL § 14, stk. 1. Hvis klagemyndigheden endnu ikke har truffet afgørelse om et sådant spørgsmål, skal anmodningen om bindende svar afvises, medmindre spørgeren dokumenterer, at klagen er tilbagekaldt. Se SKM2009.106.SKAT. Grundlaget for denne meddelelse er en ombudsmandsudtalelse, der forudsætter, at 1. instansens beføjelser uden særlig hjemmel normalt ophører, når et spørgsmål er under klagebehandling.”

Det følger af skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 2, at Skatteforvaltningen ikke kan træffe afgørelse i en sag, i det omfang f.eks. et motorankenævner har taget stilling til sagen.

Den ombudsmandsundersøgelse, der er henvist til i SKM2009.106.SKAT, er ombudsmandens undersøgelse af 40 klagesager fra Landsskatteretten. Jeg henviser til [FOB 2007.525](#) på ombudsmandens hjemmeside.

3.1.2. Eksportgodtgørelse af registreringsafgift

Din anmodning om bindende svar vedrører fastsættelsen af den afgiftsgodtgørelse, du er berettiget til ved eksport af din bil.

Det følger af registreringsafgiftslovens § 7 b, stk. 1, (jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 11. maj 2020), at afgiften af et brugt motorkøretøj, der er afgiftsberettiget efter §§ 4-5 e, 29 eller 29 a, godtgøres, såfremt køretøjet afmeldes fra Køretøjsregisteret og udføres fra landet.

Godtgørelsesbeløbet beregnes ud fra den registreringsafgift, der skulle betales, hvis det samme køretøj blev indført fra udlandet, fratrukket 15 pct. For personbiler fratrækkes der dog mindst 8.500 kr. Eksportgodtgørelsen kan ikke overstige den registreringsafgift, der oprindeligt blev betalt, jfr. registreringsafgiftslovens § 7 b, stk. 2, 3 og 5.

3.2. Min vurdering

Jeg kan ikke kritisere, at Motorstyrelsen har fundet, at der forelå sådanne omstændigheder, at betingelserne i skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, for at afvise din anmodning om et bindende svar var opfyldt, og jeg kan derfor ikke kritisere Motorstyrelsens afgørelse herom.

Jeg har i den forbindelse lagt vægt på det oplyste om, at der er en verserende klagesag om fastsættelse af registreringsafgiften i forbindelse med indregistreringen af bilen i Danmark i 2016.

Resultatet af denne klagesag må efter de foreliggende oplysninger antages at kunne få betydning for fastsættelsen af, hvilken godtgørelse der skal betales ved eksport af bilen, bl.a. fordi fastsættelsen heraf, som det fremgår ovenfor, har sammenhæng med den afgift, der blev betalt ved importen. Når der verserer en klagesag om dette spørgsmål, har jeg ikke bemærkninger til Motorstyrelsens vurdering af, at Motorstyrelsen ikke i den foreliggende sag kan give et bindende svar på, hvad der betales i eksportgodtgørelse.

4. Begrundelsen for afgørelsen

4.1. Retsgrundlaget

4.1.1. Reglerne om begrundelse

Det følger af forvaltningslovens § 22, at en afgørelse skal være ledsaget af en begrundelse, medmindre borgeren får fuldt ud medhold. Kravene til indholdet af en begrundelse er reguleret i forvaltningslovens § 24, der har følgende ordlyd (jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014):

”§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. Stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 gælder ikke i de sager, der er nævnt i § 11, stk. 2. Begrundelsens indhold kan i øvrigt begrænses i det omfang, hvori oplysninger kan undtages fra aktindsigt, jf. §§ 15-15 b.”

Det følger således af § 24, stk. 3, at en begrundelses indhold kan begrænses i det omfang, hvori oplysninger kan undtages fra aktindsigt, jf. forvaltningslovens §§ 15-15 b. Det gælder blandt andet, hvis partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet, jf. § 15 b, nr. 5.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 15 b forudsætter, at vedkommende myndighed foretager en konkret afvejning af de modstående hensyn. Hensynet til offentlige eller private interesser må for at kunne begrunde en indskrænkning i partens aktindsigt efter § 15 b – og således også for at kunne begrunde en indskrænkning af begrundelsen efter § 24, stk. 3 – være af en sådan styrke, at de i det konkrete tilfælde bedømmes som ”afgørende”.

Med anvendelsen af ordene ”afgørende hensyn” er det tilkendegivet, at oplysninger kun kan undtages fra aktindsigt, hvor der er en nærliggende fare for, at private eller offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning. Der er dermed tale om en strengere test end den, der skal anlægges efter de tilsvarende bestemmelser i offentlighedsloven, hvor der alene skal foreligge ”væsentlige hensyn”. Se i den forbindelse de specielle bemærkninger i forarbejderne til forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, (Folketingstidende 2012-2013, tillæg A, L 145).

4.1.2. Betydningen af tavshedspligt

Motorstyrelsen har i sin afgørelse af 13. marts 2020 anført, at styrelsen ikke kan oplyse grunden til, at anmodningen om et bindende svar afvises. Motorstyrelsen har i den forbindelse henvist til skatteforvaltningslovens § 17, hvorefter skattemyndighederne under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c-152 f i straffeloven skal iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med.

Begrundelsen kan imidlertid kun begrænses, hvis betingelserne i forvaltningslovens § 24, stk. 3, er opfyldt. Det forhold, at en oplysning er omfattet af en (særlig) tavshedspligt, er således ikke i sig selv afgørende. Jeg bemærker i den forbindelse også, at lovgivningens regler om tavshedspligt ikke begrænser pligten til at give aktindsigt efter reglerne i forvaltningslovens kapitel 4, jf. forvaltningslovens § 9, stk. 5. Se herom også min udtalelse i [FOB 2020-11](#), hvor jeg anførte følgende:

”Der er således ikke sammenfald mellem partsaktindsigtsreglerne og tavshedspligten. Partsaktindsigtsreglerne kan dermed indebære, at myndigheden skal udlevere oplysninger, som efter straffeloven og forvaltningsloven eller særlovgivningen betragtes som fortrolige. Aktindsigt kan alene undtages, hvis betingelserne i forvaltningslovens §§ 12-15 b er opfyldt. Hvis en myndighed i en sag om partsaktindsigt vurderer adgang til aktindsigt i medfør af reglerne om tavshedspligt, vil det derfor kunne føre til, at der ikke gives den aktindsigtssøgende den aktindsigt, som den pågældende er berettiget til. Se hertil sagen [FOB 1992.250](#).”

Det anførte betyder, at oplysninger, som er omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17, skal indgå i begrundelsen, hvis dette er nødvendigt, for at begrundelsen kan opfylde betingelserne i forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2, medmindre f.eks. betingelserne i forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, er opfyldt.

4.2. Min vurdering

4.2.1. Det kan ikke give mig anledning til bemærkninger, at Motorstyrelsen har vurderet, at oplysningen, om at bilforhandleren A har klaget over spørgsmålet om registreringsafgift, i udgangspunktet er omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17.

Som det fremgår ovenfor, kan det forhold, at oplysninger er omfattet af en tavshedspligtsregel, imidlertid ikke i sig selv begrunde, at indholdet i en afgørelses begrundelse begrænses. Det gælder også, hvor der er tale om en særlig tavshedspligtsregel som den, der findes i skatteforvaltningslovens § 17.

Jeg mener derfor, at det er kritisabelt, at Motorstyrelsen begrænsede begrundelsen alene med henvisning til tavshedspligten og således ikke efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 24, stk. 3, foretog en konkret afvejning af, om din interesse i at kende begrundelsen fandtes at burde vige for afgørende hensyn til andre private eller offentlige interesser.

Det er endvidere min opfattelse, at en sådan konkret afvejning af din interesse i at kende begrundelsen for afgørelsen over for bilforhandleren A's interesse i at hemmeligholde en oplysning om, at firmaet havde klaget over afgørelsen om registreringsafgiften, ud fra de foreliggende oplysninger vanskeligt kunne falde ud til, at der forelå sådanne afgørende hensyn til bilforhandleren, at begrundelsen kunne begrænses efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 24, stk. 3.

Motorstyrelsen burde derfor efter min opfattelse i afgørelsen om at afvise at give dig et bindende svar have givet dig en begrundelse, der var i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2.

4.2.2. Selv om Motorstyrelsens begrundelse for afgørelsen om at afvise anmodningen om et bindende svar var mangelfuld, har jeg ikke grundlag for at henstille til Motorstyrelsen, at sagen genoptages, med henblik på at du meddeles en fyldestgørende begrundelse. Det skyldes, at du som ovenfor nævnt gennem sagens behandling hos mig er blevet oplyst om, at begrundelsen for Motorstyrelsens afslag på at give et bindende svar var den verserende klagesag.

Jeg har gjort Motorstyrelsen bekendt med mine opfattelser, men foretager mig herefter ikke mere i sagen.

5. Afsluttende

Som jeg senest har skrevet til dig i mit brev af 19. marts 2020, er din klage over Motorstyrelsens afgørelse af 13. marts 2020 omfattet af den udskydelse af søgsmålsfristen, som følger af skatteforvaltningslovens § 48, stk. 4.

Jeg har også skrevet, at en afgørelse, som er indbragt for ombudsmanden inden tremånedersfristens udløb, kan indbringes for domstolene, senest en måned efter at ombudsmanden har afsluttet sin behandling af sagen.

For en ordens skyld bemærker jeg, at jeg med dette brev afslutter min behandling af sagen vedrørende Motorstyrelsens afgørelse af 13. marts 2020.